

Czwartek, 18 kwietnia 2013 r.

funduszy, takich jak wskaźnik zadłużenia lub wykorzystanie dźwigni finansowej, ponieważ – jako że kapitał własny szacuje się w oparciu o wartości rynkowe – jest on bardzo podatny na zmiany zachodzące na giełdzie”; przypomina Komisji, że zgodnie z art. 4 ust. 5 rozporządzenia w sprawie zapobiegania zakłóceniom równowagi makroekonomicznej „w trakcie opracowywania wskaźników dotyczących stabilności rynku finansowego w należyтым stopniu uwzględnia się prace Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego”;

7. nie będzie dłużej tolerować tego, że w służbach Komisji nadal nie nastąpiła jeszcze niezbędna zmiana kulturowa polegająca na pełnym uznaniu roli Parlamentu Europejskiego w zarządzaniu gospodarczym; podkreśla, że konieczne jest, by Komisja w sposób zdecydowany respektowała Parlament jako współustawodawcę w zakresie nadzoru wielostronnego, o czym stanowi m. in. art. 121 ust. 6 i art. 136 TFUE, a także do traktowania Parlamentu na równi z Radą w zakresie wszystkich aktów unijnych w tej dziedzinie; przypomina Komisji, że zasięganie opinii Parlamentu w sprawie zmian tabeli wskaźników to również element wzorcowych praktyk w dziedzinie kurtuazyjnych stosunków pomiędzy instytucjami;

8. przypomina Komisji o jej zobowiązaniu do odpowiedzialności wobec Parlamentu, o którym mowa w art. 17 ust. 8 TUE;

9. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji i EBC.

P7\_TA(2013)0189

## Wietnam, w szczególności swoboda wypowiedzi

### Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 18 kwietnia 2013 r. w sprawie Wietnamu, w szczególności o wolności wypowiedzi (2013/2599(RSP))

(2016/C 045/13)

Parlament Europejski,

- uwzględniając umowę o partnerstwie i współpracy między UE a Wietnamem podpisaną dnia 27 czerwca 2012 r. oraz dialog na temat praw człowieka między UE a Wietnamem prowadzony dwa razy w roku między UE a rządem Wietnamu,
  - uwzględniając Międzynarodowy pakt praw obywatelskich i politycznych, do którego Wietnam przystąpił w 1982 r.,
  - uwzględniając wyniki powszechnego okresowego przeglądu praw człowieka z dnia 24 września 2009 r. w sprawie Wietnamu, dokonanego przez Radę Praw Człowieka ONZ,
  - uwzględniając sprawozdanie specjalnego sprawozdawcy ONZ w sprawie propagowania i ochrony prawa do wolności poglądów i wolności wypowiedzi przedstawione podczas 14. sesji Rady Praw Człowieka w kwietniu 2010 r.,
  - uwzględniając oświadczenie rzecznika wysokiej przedstawiciel UE Catherine Ashton z dnia 24 września 2012 r. dotyczące skazania blogerów w Wietnamie,
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 11 grudnia 2012 r. w sprawie strategii wolności cyfrowej w polityce zagranicznej UE <sup>(1)</sup>,
  - uwzględniając swoje wcześniejsze rezolucje w sprawie Wietnamu,
  - uwzględniając art. 122 ust. 5 i art. 110 ust. 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że dnia 24 września 2012 r. troje wybitnych dziennikarzy – Nguyen Van Hai/Dieu Cay, Ta Phong Tan oraz Pan Thanh Hai – zostało skazanych na karę pozbawienia wolności; mając na uwadze, że po rozpatrzeniu odwołania utrzymano wyroki odpowiednio 12, 10 i 3 lat więzienia, a następnie umieszczenia dziennikarzy na wiele lat w areszcie domowym, za zamieszczanie artykułów na stronie internetowej wietnamskiego Klubu Wolnych Dziennikarzy;
- B. mając na uwadze, że zgodnie z niedawnymi doniesieniami międzynarodowych organizacji praw człowieka 32 dysydentów otrzymało surowe wyroki pozbawienia wolności lub oczekuje na proces w Wietnamie; 14 działaczy prodemokratycznych skazano na łącznie ponad 100 lat pozbawienia wolności za korzystanie z przysługującego im prawa do wolności wypowiedzi; grupę 22 pokojowych działaczy ekologicznych skazano na karę pozbawienia wolności wynoszącą od 10 lat do kary dożywocia; dziennikarza pracującego dla prasy państwowej wyrzucono po tym, jak na swoim własnym blogu zamieścił post krytykujący sekretarza generalnego Partii Komunistycznej; cyberdysydenci, w tym Le Cong Cau i Huynh Ngoc Tuan, są często zastraszani i atakowani przez policję;

<sup>(1)</sup> Teksty przyjęte, P7\_TA(2012)0470.

Czwartek, 18 kwietnia 2013 r.

- C. mając na uwadze, że wielu więźniów sumienia skazano na mocy ogólnikowo sformułowanych przepisów dotyczących „bezpieczeństwa narodowego”, w których nie czyni się rozróżnienia między aktami przemocy a pokojowymi wypowiedziami o odmiennych opiniach lub przekonaniach, takich jak „propaganda przeciwko Socjalistycznej Republice Wietnamu” (art. 88 kodeksu karnego), „działania, których celem jest obalenie władzy ludu” (art. 79), „wprowadzanie podziałów między ludnością religijną i niereligijną” (art. 87) oraz „nadużywanie wolności demokratycznych w celu naruszenia interesów państwa” (art. 258); mając na uwadze, że w celu zatrzymania dysydentów coraz częściej korzysta się z rozporządzenia nr 44 z 2002 r. zezwalającego na zatrzymanie bez rozprawy sądowej;
- D. mając na uwadze, że blogerzy i obrońcy praw człowieka coraz częściej zwracają się w stronę Internetu, aby wyrażać swoje opinie polityczne, pokazywać korupcję i zwracać uwagę na grabież ziemi i inne przypadki oficjalnego nadużywania władzy;
- E. mając na uwadze, że władze wietnamskie systematycznie tłumią wolność wypowiedzi i pokojowego zgromadzania się oraz prześladują tych, którzy kwestionują politykę rządową, naświetlają przypadki korupcji urzędników lub apelują o system rządów alternatywny dla rządów jednopartyjnych;
- F. mając na uwadze, że Wietnam opracowuje dekret o zarządzaniu usługami internetowymi i internetowymi treściami informacyjnymi oraz o dostarczaniu i wykorzystywaniu ich – nowy dekret dotyczący zarządzania Internetem, który zalegalizowałby filtrowanie treści, cenzurę i nakładanie sankcji przez rząd na ogólnikowo sformułowane „czyny zabronione” i który nałożyłby na firmy i dostawców internetowych, w tym zagranicznych, obowiązek współpracy z rządem w zakresie nadzorowania i śledzenia cyberdysydentów; mając na uwadze, że coraz bardziej zagrożone są wolności cyfrowe;
- G. mając na uwadze, że w 2009 r., podczas powszechnego okresowego przeglądu Rady Praw Człowieka ONZ dotyczącego sytuacji w zakresie praw człowieka w Wietnamie, Wietnam przyjął szereg zaleceń dotyczących wolności wypowiedzi, w tym zalecenie „pełnego zagwarantowania prawa do otrzymywania, poszukiwania i przekazywania informacji i pomysłów zgodnie z art. 19 Międzynarodowego paktu praw obywatelskich i politycznych”; mając na uwadze, że Wietnam wciąż nie zastosował się do tych zaleceń;
- H. mając na uwadze mające miejsce konfiskatę ziemi przez urzędników rządowych, używanie nadmiernej siły w odpowiedzi na protesty opinii publicznej przeciwko eksmisjom, arbitralne aresztowanie działaczy i surowe wyroki dla protestujących, podczas gdy niejasne pozostają kwestie praw do ziemi i użytkowania gruntów;
- I. mając na uwadze, że tłumi się wolność religii i przekonań, a Kościół katolicki i nieuznane religie, takie jak Zjednoczony Kościół Buddyjski Wietnamu, Kościoły protestanckie i inne wciąż cierpią z powodu poważnego prześladowania na tle religijnym;
- J. mając na uwadze, że Wietnam rozpoczął szeroko zakrojone konsultacje społeczne w celu opracowania nowej konstytucji, lecz wobec osób, które wyraziły swoją opinię, stosowano sankcje i naciski;
- K. mając na uwadze, że Wietnam ubiega się o miejsce w Radzie Praw Człowieka ONZ w kadencji 2014–2016;
1. wyraża głębokie zaniepokojenie skazaniem i surowym ukaraniem dziennikarzy i blogerów w Wietnamie; potępia ciągłe naruszenia praw człowieka w Wietnamie, w tym zastraszanie, prześladowanie, ataki, arbitralne aresztowania, surowe wyroki więzienia i niesprawiedliwe procesy, popełniane wobec działaczy politycznych, dziennikarzy, blogerów, dysydentów i obrońców praw człowieka działających w Internecie i poza nim, co jest oczywistym naruszeniem międzynarodowych zobowiązań w dziedzinie praw człowieka;
  2. wzywa władze, by natychmiast i bezwarunkowo zwolniły wszystkich blogerów, dziennikarzy internetowych i obrońców praw człowieka; wzywa rząd, by zaprzestał wszelkich form represji wobec tych, którzy realizują swoje prawa wolności wypowiedzi, wolności przekonań i zgromadzeń zgodnie z międzynarodowymi standardami w dziedzinie praw człowieka;
  3. wzywa rząd wietnamski, by zmienił lub uchylił prawo ograniczające wolność wypowiedzi i prasy, żeby stworzyć forum dialogu i demokratycznej debaty; wzywa również rząd, by zmienił projekt dekretu o zarządzaniu usługami internetowymi i internetowymi treściami informacyjnymi oraz o dostarczaniu i wykorzystywaniu ich, tak by zapewnić, że projekt ten będzie chronił prawo swobody wypowiedzi w Internecie;
  4. nalega na rząd wietnamski, by zaprzestał przymusowych eksmisji, tak by zapewnić swobodę wypowiedzi tym, którzy ujawniają nadużycia w sprawach gruntów, oraz zagwarantować przymusowo eksmitowanym dostęp do środków zaskarżenia i odpowiednią kompensację zgodnie z międzynarodowymi standardami i zobowiązaniami wynikającymi z międzynarodowych aktów dotyczących praw człowieka;

Czwartek, 18 kwietnia 2013 r.

5. wzywa władze, żeby zastosowały się do międzynarodowych zobowiązań Wietnamu i położyły kres prześladowaniom religijnym oraz zlikwidowały prawne bariery dla niezależnych organizacji religijnych, które swobodnie prowadzą pokojową działalność religijną, co wiąże się z uznaniem wszystkich wspólnot religijnych, swobodnym praktykowaniem religii i zwrotem majątku arbitralnie zajętego przez państwo od Zjednoczonego Kościoła Buddyjskiego Wietnamu, Kościoła katolickiego i wszelkiej innej wspólnoty religijnej;

6. wyraża głębokie zaniepokojenie warunkami przetrzymywania więźniów sumienia związanymi ze złym traktowaniem i brakiem opieki medycznej; domaga się, by władze zagwarantowały im integralność fizyczną i psychiczną, zapewniły nieograniczony dostęp do doradztwa prawnego i odpowiednią opiekę medyczną osobom jej potrzebującym;

7. ponownie podkreśla, że dialog w sprawie praw człowieka między UE i Wietnamem powinien prowadzić do konkretnych postępów w sprawie praw człowieka i demokratyzacji; w związku z tym wzywa Unię Europejską, by na najwyższych szczeblach konsekwentnie zgłaszała zastrzeżenia do naruszeń praw człowieka w Wietnamie oraz zwiększyła nacisk na władze wietnamskie, by zniosły kontrole Internetu i blogów oraz zakazy nałożone na media prywatne, a także umożliwiły grupom i jednostkom wspieranie praw człowieka oraz publiczne wyrażanie opinii i krytyki, podjęły kroki w kierunku zniesienia kary śmierci, uchylily lub zmieniły ustawy o bezpieczeństwie narodowym, które wykorzystuje się do kryminalizowania pokojowej opozycji, oraz zwolniły więźniów sumienia;

8. przypomina wszystkim stronom, że art. 1 umowy o partnerstwie i współpracy (UPW) stwierdza, co następuje: „poszanowanie praw człowieka i zasad demokratycznych jest podstawą współpracy między Umawiającymi się Stronami i postanowień tej umowy oraz stanowi jej istotny element” zwraca się do wysokiej przedstawiciel, by oceniła zgodność polityki rządu wietnamskiego z warunkami zawartymi w UPW;

9. zachęca Wietnam do podjęcia działań na rzecz ratyfikacji rzymskiego statutu Międzynarodowego Trybunału Karnego (MTK) oraz konwencji przeciw torturom (KPT); wzywa rząd, by powołał niezależną krajową komisję ds. praw człowieka;

10. domaga się, by Międzyrządowa Komisja ds. Praw Człowieka ASEAN zbadała sytuację praw człowieka w Wietnamie, skupiając się zwłaszcza na swobodzie wypowiedzi, oraz by przedstawiła zalecenia dla tego kraju;

11. z zadowoleniem przyjmuje, że rząd Wietnamu wezwał społeczeństwo do zgłaszania uwag w sprawie pierwszej reformy konstytucyjnej od 1992 r. oraz że teraz wydłużono termin na konsultacje do września 2013 r., ale ubolewa, że konsultacje publiczne doprowadziły do sankcji i nacisków przeciw tym, którzy zasadnie wyrazili swoje opinie; ma nadzieję, że nowa konstytucja priorytetowo reguluje kwestie praw obywatelskich i politycznych oraz swobód religijnych; w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje otwarcie dialogu z organizacjami praw człowieka; wyraża nadzieję, że w dłuższej perspektywie może to skutkować ważnymi reformami w dziedzinie prawa pracy, edukacji i praw człowieka; zaleca, by zaproszono specjalnego sprawozdawcę ONZ ds. wolności wypowiedzi i poglądów na wizytę w kraju oraz by władze w pełni wdrożyły jakiegokolwiek jego zalecenia;

12. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, Radzie, Komisji, rządowi państw członkowskich, rządowi i parlamentowi Wietnamu, rządowi państw członkowskich ASEAN, wysokiemu komisarzowi ONZ ds. praw człowieka oraz sekretarzowi generalnemu ONZ.